

«ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ή του ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ»

1. Ο προσδιορισμός που δηλώνει το 'Έγκλημα - Παράπτωμα' εκφέρεται με 'Γενική πτώση':

- (i) [*Miltiades*] *accusatus est proditiōnis*, *Nep. i, 7, 5, 50* = ο Μιλτιάδης κατηγορήθηκε για προδοσία.
- (ii) [*Fannius*] *C. Verrem insimulat avaritiae*, *C. Verr. i, 49, 128* = ο Φάννιος επικρίνει τον Βέρρο για πλεονεξία.
- (iii) *Videō non te absolutum esse improbitatis sed illos damnatos esse caedis*, *C. Verr. i, 28, 72* = βλέπω ότι εσύ δεν αθωώνεσαι για την κατηγορία της απρέπειας, αλλά ότι εκείνοι καταδικάστηκαν για φόνο.
- (iv) *Antonius regna addidit pecunia*, *Cic. Phil. vii, 15* = ο Αντώνιος πούλησε τον θρόνο για χρήμα

2. Ο προσδιορισμός που αποδίδει την ποινή εκφέρεται:

α) με 'Γενική πτώση' μόνο στην περίπτωση της θανατικής ποινής, όπου έχουμε την ιδιωματική έκφραση: «*damnatus est capitis* = καταδικάστηκε σε θάνατο, *accusatus est capitis* = κατηγορήθηκε για έγκλημα που επισύρει την θανατική ποινή»

β) με 'de + Αφαιρετική' σε κάποιες μεμονωμένες περιπτώσεις, όπου η ποινή είναι καθορισμένη.:

de nomine / crimine conjurationis damnatus est = καταδικάστηκε για συνομωσία.

de vi accusatus est = κατηγορήθηκε για βιαιοπραγία.

de veneficio accusatus est = κατηγορήθηκε για δηλητηρίαση.